

Pražská děvčata

Waldemar Matuška

První, druhá, třetí, čtvrtá, pátá, šestá,
každá je hezká, snad sto ze sta,
jejich půvab násobí i krásu měst,
když jdeš Prahou, koukat nestačíš.

Vždyť všude na ulici, na náměstí, na nábřeží,
děvčat je hezkých víc než věží,
tak jako film kolem běží,
stěží počítat je skrátka nestačíš.

Každá má švih a trochu pih,
ať potkáš kteroukoliv z nich,
vždy jí kouká z očí smích,
je jich tolik, že se ti zdá,
že jsi do vosího hnízda pích.

No první, druhá, třetí, čtvrtá, pátá, šestá,
každá je hezká, snad sto ze sta,
určitě jsou chloubou města,
klidně na tohleto mohu vzítí jed,
já se přiznám, že se nesta,
že se po Praze nestačím ohlížet.

Lá...
Tap-tap-tara...
Lá-la-la...

Každá má švih a trochu pih...

No první, druhá, třetí, čtvrtá, pátá, šestá...

že se po Praze nestačím ohlížet,
že se nestačím ohlížet,
lá-la-la-la-lá.